

7/5906
Ekup

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.03.0.KGM.0.00.00.03/892/1740

31/03/2009

Konu : Yazılı soru önergesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

- İlgi: a) Kanunlar ve Kararlar Dairesi Başkanlığı ifadeli, 18/12/2008 tarihli ve A.01.0.GNS.0.10.00.02-7/5906-10173/21427 sayılı yazı,
b) Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü ifadeli, 23/12/2008 tarihli ve B.02.0.KKG.0.12/106-105-33/5079 sayılı yazı,
c) 08/01/2009 tarihli ve 28/36 sayılı yazı,
ç) 11/02/2009 tarihli ve 547/849 sayılı yazı.

İlgi (a) yazınız ekinde Başbakanlığa gönderilen ve ilgi (b) yazı ile Bakanlığımızca cevaplandırılması tensip olunan, Diyarbakır Milletvekili Aysel Tuğluk tarafından Sayın Başbakan'a yöneltilip yazılı olarak cevaplandırılması istenilen 7/5906 Esas No.lu soru önergesine ilişkin cevaba esas teşkil edecek bilgilerin derlenebilmesi için ilgi (c) yazımızla ek süre istenilmiştir. Soru önergesine konu edilen hususlarda ilgili birimlerden görüş talep edildiği ve Bakanlığımıza bilgi iletildiğinde ayrıca cevap verileceğinden bahisle Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 99. maddesi uyarınca hazırlanan kısmi cevap örneği ilgi (ç) yazımızla iki nüsha halinde gönderilmiştir.

7/5906 Esas No.lu soru önergesine, Bakanlığımıza iletilen bilgiler doğrultusunda hazırlanan ek cevap örneği iki nüsha halinde ilişikte sunulmuştur

Bilgilerinize arz ederim.

Mehmet Ali ŞAHİN
Bakan

EK:

Soru önergesi cevabı (2 adet)

DAĞITIM:

Gereği:

TBMM Başkanlığına

Bilgi:

Başbakanlığa

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.03.0.KGM.0.00.00.03/890/1738

31/03/2009

Konu : Yazılı soru önergesi

Sayın Aysel TUĞLUK
Diyarbakır Milletvekili
T.B.M.M.

Sayın Başbakan'a yöneltilip Bakanlığımız koordinatörlüğünde cevaplandırılması tensip olunan 7/5906 Esas No.lu soru önergesine, 11/02/2009 tarihli ve 489/730 sayılı yazımızla, ilgili birimlerden talep edilen bilgiler iletilindiğinde ayrıca cevap verileceği bildirilmiş olup, soru önergesiyle ilgili cevap aşağıda sunulmuştur.

I- Soru önergesinde adı geçen hükümlünün İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda şiddet ve kötü muameleye maruz kaldığı iddialarıyla ilgili olarak, avukatları ile diğer ceza infaz kurumlarında bulunan bazı hükümlü ve tutukluların Bursa 1 Nolu İnfaz Hakimliğine gönderilmek üzere İstanbul Nöbetçi Asliye Ceza Mahkemesine ve Bakanlığımız Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğüne gönderdikleri 21/10/2008 tarihli aynı mahiyetteki şikâyet dilekçeleri üzerine, Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 30/10/2008 tarihli ve Soruşturma 2008/52941, Karar 2008/493 sayılı Kararıyla, evrak hakkında suç yeri itibarıyla yetkisizlik kararı verilerek dosyanın gereğinin takdir ve ifası için Mudanya Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiği; 2008/2690 sayılı dosya üzerinden yapılan soruşturma sonucunda, atılı soyut iddialar dışında, İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürü, infaz koruma memurları ve diğer görevlilerin atılı suçları işlediklerine dair haklarında kamu davası açmayı gerektirecek nitelikte somut delil elde edilemediğinden, şüpheliler hakkında 15/01/2009 tarihli ve 2009/63 sayılı Kararla, kamu adına kovuşturma yapılmasına yer olmadığına dair karar verildiği;

Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının, söz konusu hükümlüye karşı yapıldığı iddia edilen şiddet ve kötü muamele eylemlerine ilişkin olarak 30/10/2008 tarihinde idarî soruşturma başlattığı ve konunun disiplin yönüyle de titizlikle soruşturulduğu; İmralı Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu Disiplin Amirliği tarafından, kurum personeli hakkında, söz konusu hükümlünün odasına arama bahanesiyle girildiği ve kasıtlı olarak odasının dağıtıldığı iddialarına ilişkin yapılan soruşturmada, hükümlünün odasının aranmasının görevli personelin kontrol ve kollama görevi dahilinde olduğu, görevli personelin arama işlemini kötü niyetli olarak değil görevleri gereği yaptıkları anlaşıldığından, haklarında 06/11/2008 tarihli ve 2008/3 sayılı disiplin soruşturmasına yer olmadığına dair karar verildiği;

Diğer taraftan; hükümlünün her gün, Ceza İnfaz Kurumu Doktoru tarafından rutin sağlık muayenelerinin aksatılmadan gerçekleştirildiği; belirli zaman aralıklarıyla uzman doktor tarafından da muayene edildiği ve söz konusu raporların periyodik olarak Bakanlığımız aracılığıyla Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesine gönderildiği; söz konusu iddiaların ilgili mevzuat gereğince her türlü hassasiyet gösterilmek suretiyle adlî ve idarî yönden soruşturulduğu;

II- Hükümlü vekillerinin, söz konusu hükümlüye karşı yapıldığı iddia edilen bazı fiillerin ortadan kaldırılması ve gerekli önlemlerin alınması hususunda Bursa 1. İnfaz Hâkimliğine başvuruda bulunduğu; başvuruya istinaden görevli personel hakkında idarî yönden soruşturma başlatıldığı; soruşturma sonucunda, Disiplin Amirliğinin 06/11/2008 tarihli ve 2008/3 sayılı disiplin cezası verilmesine yer olmadığına, Mudanya Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen 2008/2690 sayılı adlî soruşturma neticesinde ise 15/01/2009 tarihli ve 2009/63 sayılı kovuşturma yapılmasına yer olmadığına kararlarının verildiği; Bursa 1. İnfaz Hâkimliğince de, 02/02/2009 tarihli ve 2009/12 sayılı Kararla, usul ve yasalara uygun durumun Kurumca ihdas edildiği anlaşıldığından, talebin reddi yönünde hüküm kurulduğu;

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlünün barındığı koğuştaki kamera sisteminin bulunmadığı; bu nedenle, koğuşların kamera ile izlenmesi ve kayda alınmasının mümkün olmadığı;

Ayrıca, hükümlünün, iddialarla ilgili olarak Kurum Müdürlüğüne herhangi bir şikâyet dilekçesi vermediği; bu sebeple de iddialar hakkında dinlenmesine gerek görülmediği;

III- Yukarıda da belirtildiği üzere, söz konusu iddialara ilişkin Bursa 1. İnfaz Hâkimliği, Mudanya Cumhuriyet Başsavcılığı ve Bursa Cumhuriyet Başsavcılığınca gerekli adli ve idari soruşturmaların yapıldığı;

Bursa 1. İnfaz Hâkimliğince verilen 02/02/2009 tarihli ve 2009/12 sayılı Kararın ilgili avukatlara tebliğ edilmek üzere Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 03/02/2009 tarihli ve 2008/2-324 sayılı yazısı ekinde Beyoğlu Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiği ve tebligat işlemlerinin bu yolla yerine getirildiği;

Hükümlü vekillerinin talepleriyle ilgili olarak İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünün 12/01/2009 tarihli ve 2009/1 sayılı İdare ve Gözlem Kurulu Kararına konu Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 21/01/2009 tarihli ve 2009/2-431 sayılı yazısının ilgililere mazbata ile tebliğ edildiği;

Ayrıca, Mudanya Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılan soruşturma sonucunda verilen 15/01/2009 tarihli ve 2008/2690-200/63 sayılı Kararın da hükümlünün avukatlarına tebliğe çıkarıldığı;

IV- Hükümlünün cezasının, Avrupa Konseyi Cezaevi Standartları Tavsiye Kurallarına, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine, ilgili uluslararası ve ulusal mevzuata uygun bir infaz kurumunda yerine getirildiği;

Hükümlünün, şikâyet hakkını kullanma, kültürel ve sportif faaliyetlerde bulunma, sağlık hizmetlerinden yararlanma, psiko-sosyal hizmet alma, kitap, gazete, dergi ve benzeri yayınları okuma, radyo dinleme, talebi hâlinde el işleri yapma, ziyaretçi kabul etme, avukatı ile görüşme, mektup ve telgrafla haberleşme gibi tüm haklardan yararlandığı;

Hükümlünün düzenli sağlık kontrolünden geçirildiği ve infaz uygulamalarının uluslararası hukuka uygunluğunun Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi tarafından da izlendiği;

Uluslararası ceza infaz mevzuatına bakıldığında da, Amerika Birleşik Devletleri, Kanada, Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere, Hollanda, Belçika, Norveç, İsveç, Danimarka, İsviçre, İspanya, Portekiz ve Avusturya gibi ülkelerin ceza infaz kurumlarında tehlikeli suçluların maksimum güvenlik adıyla adlandırılan ve olağanüstü güvenlik önlemleri uygulanan ayrı bölümlerde tek kişilik odada tutulduğu; Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin tehlikeli suçlular konusunda almış olduğu R(82)17 sayılı Tavsiye Kararı ile açıklayıcı muhtırasına göre, bu kişilerin ancak ceza infaz kurumu güvenliğinin izin verdiği faaliyetlerde bulunabildiği ve diğer ceza infaz kurumu toplumundan ayrılarak tek kişilik odada tutulabildiği;

Birleşmiş Milletler Minimum Cezaevi Standart Kurallarının 67, 68 ve 69. maddelerinde riskli mahkûmların diğer mahkûmlardan ayrılabilmesi, bunun aynı ceza infaz kurumu içerisinde veya ayrı bir ceza infaz kurumunda yapılabileceğinin düzenlendiği;

V- Hükümlü hakkında uygulanan infaz rejiminin tamamen tehlikelilik hâlinde ve mahkeme kararından kaynaklandığı; 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 25. maddesi ile Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzüğün 47. maddesinde yer alan,

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

"(1) Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası, hükümlünün hayatı boyunca devam eder. Bu ceza, aşağıda belirtilen esaslara göre infaz edilir:

- a) Hükümlü, tek kişilik odada barındırılır,
- b) Hükümlüye, günde bir saat açık havaya çıkma ve spor yapma hakkı tanınır,
- c) Risk ve güvenlik gerekleri ile iyileştirme ve eğitim çalışmalarında gösterdiği gayret ve iyi hâle göre; hükümlünün, açık havaya çıkma ve spor yapma süresi uzatılabileceği gibi kendisi ile aynı üniteye kalan hükümlülerle temasta bulunmasına sınırlı olarak izin verilebilir,
- d) Hükümlü yaşadığı yerin olanak verdiği ve idare ve gözlem kurulunun uygun göreceği bir sanat veya meslek etkinliğini yürütebilir,
- e) Hükümlü, kurum idare ve gözlem kurulunun uygun gördüğü hâllerde ve onbeş günde bir kez olmak üzere (f) bendinde gösterilen kişilere, süresi on dakikayı geçmemek üzere telefon edebilir,
- f) Hükümlüyü eşi, altsoy ve üstsoyu, kardeşleri ve vasisi, belirlenen gün, saat ve koşullar içerisinde onbeş günlük aralıklarla ve günde bir saati geçmemek üzere ziyaret edebilirler,
- g) Hükümlü hiçbir suretle kurum dışında çalıştırılmaz ve kendisine izin verilmez,
- h) Hükümlü kurum iç yönetmeliğinde belirtilenlerin dışında herhangi bir spor ve iyileştirme faaliyetine katılamaz,
- ı) Hükümlünün cezasının infazına, hiçbir surette ara verilemez. Hükümlü hakkında uygulanacak tüm sağlık tedbirleri, tıbbî tetkik ve zorunluluklar hariç kurumlarda, mümkün olmadığı takdirde tam teşekküllü Devlet ya da üniversite hastanelerinin tek kişilik ve yüksek güvenli mahkûm koşullarında uygulanır."

Hüküm gereğince, ceza infaz kurumlarında cezaları infaz edilmekte olan bütün ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına mahkûm hükümlülere aynı kanun, tüzük ve yönetmelik hükümlerinin uygulandığı, hiçbir hükümlüye ayrıcalık tanınmadığı;

VI- Ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlülülerin süreli veya süresiz yayınlardan yararlanma hakkının, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 62. maddesi ile Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzüğün 87. maddesinde düzenlendiği; bu hükümler çerçevesinde; hükümlünün eğitim kurulunca kurum güvenliğini tehlikeye düşüren veya müstehcen haber, yazı, fotoğraf ve yorumları kapsadığı tespit edilen yayınlar dışında, mahkemelerce yasaklanmamış olması koşuluyla, süreli ve süresiz yayınlardan bedelini ödeyerek yararlandığı; resmî kurumlar, üniversiteler, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile mahkemece yasaklanmamış olması koşuluyla, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan dernekler tarafından çıkarılan gazete, kitap ve basılı yayınların, hükümlüye ücretsiz olarak ve serbestçe verildiği; ayrıca, Kurumda, hükümlüye ait 700 adet kitap, 352 adet derginin bulunduğu;

Hükümlünün yakınları ve arkadaşları ile mektupla iletişim kurmasına, diğer hükümlü ve tutuklularda olduğu gibi, yasal ölçüler çerçevesinde izin verildiği; 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 68. maddesinde, mektup, faks ve telgrafların, kurumun asayiş ve güvenliğini tehlikeye düşürmesi, görevlileri hedef göstermesi, terör ve çıkar amaçlı suç örgütü veya diğer suç örgütü mensuplarının haberleşmelerine neden olması, kişi ve kuruluşları panığa yönletecek yalan ve yanlış bilgiler ile tehdit ve hakaret içermesi hâlinde mahpuslara verilmeyeceğine, eğer mahpus tarafından yazılmış ise gönderilmeyeceğine açıkça yer verildiğinden, ceza infaz kurumu mektup okuma komisyonunca mektup ve faks gibi iletilerin ilgili

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

mevzuat uyarınca incelendiği ve iletilerin bu çerçevede kısıtlandığı; kısıtlamaya dair kurul kararlarına karşı, 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanununun 5. ve 6. maddeleri uyarınca, infaz hâkimliğine şikâyet ve infaz hâkimliği kararlarına karşı da bağlı bulunduğu ağır ceza mahkemesine itiraz hakkının bulunduğu;

Ne ulusal mevzuatımızın ne de Avrupa Cezaevi Kuralları ile Birleşmiş Milletler Minimum Kurallarının tutuklu ve hükümlülere televizyon verilmesi yönünde bir zorunluluk getirmediği; kaldı ki, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 67. maddesinin dördüncü fıkrasında, tehlikeli veya örgüt mensubu hükümlüler bakımından televizyon yayınlarını izleme hakkına kısıtlama getirilebileceğinin öngörüldüğü; İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünün 26/07/2005 tarihli ve 2005/2 sayılı İdare ve Gözlem Kurulu Kararıyla da söz konusu hükümlünün televizyon izleme hakkının, 5275 sayılı Kanunun 67. maddesinin dördüncü fıkrası ile Tüzüğün 90. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca kısıtlandığı; 12/01/2009 tarihinde kısıtlama kararının İdare ve Gözlem Kurulunca tekrar incelendiği; hükümlünün 2005 yılından 2009 yılına kadar aynı eylemlerinden dolayı 12 defa disiplin cezası aldığı, iyi halli davranışlar içerisinde olmadığı, cezalara rağmen yasadışı terör örgütünü yönetmeye yönelik davranışlarını ısrarla sürdürme isteğinde olduğu görülerek televizyon yayınlarını izlemesinin yasaklanması kararının devamına karar verildiği;

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin üye devletlere Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında Rec(2006)2 sayılı Tavsiye Kararının 56 ilâ 62. maddeleri ile Rec(73)5'in 27 ilâ 32. maddelerinde, hükümlülere uygulanabilecek disiplin cezalarının usul ve esaslarının açıklandığı; ceza hukukunda genel bir ilke olan suçta ve cezada kanunilik prensibinin disiplin cezaları için de geçerli olup, kanunda disiplin suçu olarak öngörülen bir eylemi gerçekleştiren hükümlünün bu eylemi sonucunda kendisine mevzuata uygun olarak verilen disiplin cezasına katlanmak durumunda olduğu;

Hükümlüye verilen hücre cezalarının da kurum disiplinini bozan diğer tüm mahkûmlara verilen benzer disiplin cezaları gibi standart biçimde infaz edildiği; verilen disiplin cezalarına karşı yargı yolunun açık olduğu; bu kapsamda infaz hâkimliğine, infaz hâkimliğinin kararına karşı ise ağır ceza mahkemesine itiraz hakkının olduğu;

Hükümlünün hücre cezasının, kalmakta olduğu odada infaz edildiği, dolayısıyla infazın fizikî ve ruhsal koşullarında ekstra bir ağırlaşma meydana getirmediği;

VII- Yukarıda da açıklandığı üzere, ceza infaz kurumlarındaki tehlikeli suçluların, maksimum güvenlik adıyla adlandırılan ve olağanüstü güvenlik önlemleri uygulanan ayrı bölümlerde ve tek kişilik odalarda tutulabildiği;

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin tehlikeli suçlular konusunda almış olduğu R (82)17 sayılı Tavsiye Kararı ile açıklayıcı muhtırasına göre de, bu kişilerin, ancak, ceza infaz kurumu güvenliğinin izin verdiği faaliyetlerde bulunabildiği ve diğer ceza infaz kurumu toplumundan ayrılarak tek kişilik odada tutulabildiği; bu kişilerin, gerek toplum gerek kendileri için yüksek tehlike riski taşıyan kişiler olduğu; genellikle terör ya da örgütlü suçlar ile büyük uyuşturucu suçları ve canavarca suç işleyen kişilerden oluştuğu; hatta, Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'da bu tür kişilerin tek kişilik odalarda kaldığı süper maksimum güvenlikli cezaevlerinin bulunduğu ve buradaki rejimin günün 23 saati hücrede, 1 saati ise dışarda geçecek şekilde düzenlendiği; hükümlünün bir başka hükümlü ile hiç bir şekilde temasına izin verilmediği;

Nitekim, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 27/01/2005 tarihli Kararında, Çakal Carlos lakaplı terörist Ramirez Sanchez'in tecrit iddiası hakkında ihlâl kararı vermediği ve başvuruyu kabul etmediği; Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin, anılan Kararının ilgili bölümünde,

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Kanunlar Genel Müdürlüğü

"102. Sante cezaevinde tecrit hâlinde tutulduğu süre boyunca talep edenin tek başına barındırıldığı hücrenin bir tutuklu için yeterince büyük olduğunu, bir yatak, bir masa, bir tuvalet köşesi ve doğal güneş ışığı almasını sağlayan bir pencere içerdiğini gözlemler.

103. Talep edenin tecrit haline gelince, mahkeme, bu kişinin kitaplardan, gazetelerden ve televizyon yayınından faydalandığını, günde 2 saat yürüyüş alanına çıkma imkânına, aynı şekilde 1 saat alet salonuna çıkma imkânına sahip olduğunu gözlemler.

Söz konusu başvuru, sadece diğer hükümlülerle değil, aynı zamanda gardiyanlarla da irtibat kurmadığı olgusuna dayanmaktadır. Bununla birlikte, haftada iki defa doktor tarafından, ayda bir kez rahip tarafından ve 58 avukatı tarafından çok sık olarak ziyaret edilmiştir. Kaldı ki, mahkemedeki avukatlarından biri onun nişanlısı olmuş ve 4 yıl 10 aylık süre içerisinde onu 640 kez ziyaret etmiştir. Mahkeme bu olgulardan, başvurusunun duygusal olarak ve sosyal olarak tamamen bir tecrit altında tutulmuş olduğu sayılmayacağı sonucunu çıkarmıştır."

İfadelerine yer verildiği;

Önergede adı geçen hükümlünün, İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundaki tutulma koşullarının Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine aykırı olduğunu ileri sürerek Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvurduğu; ancak, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 12/05/2005 tarihli Kararında, kurum koşullarının ve adı geçen cezasının infazına ilişkin mevcut uygulamanın, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 3. maddesi kapsamında insanlık dışı veya küçük düşürücü muamele olarak kabul edilemeyeceğinin belirtildiği ve bu yönden Sözleşmenin ihlâl edilmediğine karar verdiği;

VIII- İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza ve İnfaz Kurumunun kapasitesinin artırılması ve bu Kuruma yeni hükümlü nakli konusunda çalışmalara başlandığı; hava ve ulaşım şartlarından kaynaklanacak bir gecikme olmadığı takdirde, 2009 yılının Mayıs-Haziran aylarında hükümlülerin kalacağı bölümün tamamlanmasının öngörüldüğü;

Söz konusu Ceza İnfaz Kurumuna 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 9. ve 25. maddeleri kapsamında kalan hükümlülerin nakledilebileceği;

IX- Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesinin konuyla ilgili tavsiyelerinin her zaman dikkate alındığı; hükümlünün biyolojik ve psikolojik durumunda dikkat çekici bir gerileme olmadığı gibi, uzman doktor raporlarına göre sağlık durumunun iyi olduğu; söz konusu hükümlüye ceza infaz kurumu görevlilerince kötü muamele ve işkence edilmediği; görevlilerin görevlerini kötüye kullanmadıkları, hükümlü ve ailesine hakaret etmedikleri ve hükümlüyü tehdit etmedikleri; söz konusu Ceza İnfaz Kurumundaki uygulamaların, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun, Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük, Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelik, Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik ve 45/1 Nolu Genelgenin ilgili hükümleri doğrultusunda yerine getirildiği,

Bakanlığımız kayıtlarının incelenmesinden anlaşılmıştır.

Bilgilerinize arz ederim.

Mehmet Ali ŞAHİN
Bakan